

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτησίᾳ . . . Φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑ-
ρώπῃ . . . Φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρούβλ. 25
Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις . . . Λίρ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φρ. χρ. 25
Ἀεὶ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.

Ἐκατὸν φύλλον τιμᾶται γρασίον Δίο (2).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ξηροφύλλια.—Ὁ οὐρανὸς κατὰ τὸν Αὐγούστου.—Γενικαὶ ὀ-
μιήσεις.—Ποικίλα.—Γνώμαι σοφῶν.—Γεωγραφικά (Εὐξείνου
Πόντος).—Νομισματολογικά (Ἀνεκδότα βιβλινὰ νομίσματα).—
Ἱατρικά.—Φιλολογικά (Πάπυρος τῆς Π. Διαθήκης).—Ἀστρονο-
μικά (Αἱ διώρυχες τοῦ Ἄρεως).—Ὁ Κυφὸς (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐπάρατος καὶ βροτολογὸς χολέρα ἐξακολουθεῖ ἀποροφῶσα τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης προσοχὴν καὶ εἰς μυρίας ὄσας ἐμβάλλουσα ἀνησυχίας τὰς ἐπιτετρα-
μένας τὴν περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς ἀρχάς, ἀγνοοῦσας ὅποιον τὸ πρακτέον πρὸς τελεσφόρον κατα-
πολέμησιν τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας, ἥτις ἱκανὴν ποιεῖται θραῦσιν ἐν τοῖς κυριωτέροις τῆς Εὐρώπης κέντροις καὶ ἀπειλεῖ σοβαρωτέρας διαστάσεις. Ἡ δεινὴ θεομηνία το-
σοῦτον ἀπάντας τοὺς ἐν Εὐρώπῃ κύκλους ἐπτόνησεν, ὥστε ἀπανταχοῦ σχεδὸν πᾶς λόγος στρέφεται περὶ τὸ βροτολογικὸν νόσημα, τῶν μὲν ἱατρῶν πειρωμένων νὰ ἐξετάσωσιν ὅποια τὰ μέσα, δι' ὧν κατεστρέφεται τὸ μικροβίον τῆς χολέρας, τῶν δὲ διαφόρων τοῦ τύπου ὀργάνων ἀγωνιζομένων νὰ μὴ καθυστερήσωσιν ἐν τῇ ἀναδημοσιεύσει τῶν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκφερομένων γνώμων καὶ ἐν τῇ διαφωτίσει τῶν οἰκείων ἀναγνωστῶν πρὸς ἀποχὴν ἀπὸ παντός, συντελοῦντος εἰς τὴν μετάδοσιν τοῦ νοσήματος καὶ εἰς τὴν δεινώσιν τῆς γάγγραιναν ἀπειλούσης πληγῆς. Ὅντως ἀξιώπαινος ὁ ζήλος τῶν οὕτως ἐργαζομένων, εἰς οὓς ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει μεγάλην εὐγνωμοσύνην ἐπὶ ταῖς μετὰ ζήλου καταβαλλομέναις προσπάθειαις πρὸς περιορισμὸν εἰμὴ πρὸς ὀλοσχερῆ ἐξάφαισιν τοῦ δεινοῦ, ὃν τρόπον ἀρὰς ἐκφέρει κατὰ τῶν ἐμμέσως ὑποδοθησάντων τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ κακοῦ συνέπειά ὀλιγορίας περὶ τὴν λήψιν τῶν ἀρμοδίων προφυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀξιοκατακρίτου μικροφιλοτιμίας περὶ τὴν συγκάλυψιν πράγματος, ὧν τὴν ἄμεσον καταγγελίαν ἐπέβαλεν αὐτῇ ἡ στοιχειώδης λογικὴ, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἢ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων καθήκοντων μερίμνα. Ἐντεῦθεν ἡ δικαία κατακραυγὴ κατὰ τῶν δημαρχιακῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀμβούργου, αἵτι-

νες, ἀποτολμήσασι τὴν ἔνοχον ἀπόπειραν τοῦ συγκαλύψαι τὴν ἐπίσκεψιν τῆς νόσου ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ, παρέσχον ἀφορμὴν ὅπως τὸ κακόν, φοβερὰς προσλαβὸν διαστάσεις ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἐξαπλώθῃ οὐ μόνον ἀνὰ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Γερμανίας ἀλλὰ καὶ ἀνὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην ἕνεκα τῶν μεγάλων καὶ εὐρειῶν συγκοινωνιῶν τοῦ ἐμπορικωτέρου τούτου τῶν τῆς Γερμανίας λιμένων μετὰ τῶν κυριωτέρων τῆς λοιπῆς Εὐρώπης πόλεων. Ἡ δημαρχία τοῦ Ἀμβούργου, τὴν ἀλήθειαν ἀποκρύψασα κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς νόσου καὶ ἀποπειραθεῖσα νὰ παραστήσῃ τὴν δημοσίαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑγιεινὴν ἐν ἀρίστῳ σημείῳ, ὥσει ἐκεῖνη ὑπέιχε τὴν εὐθύνην τῆς ἐπισκήψεως τῆς βροτολογικοῦ νόσου, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς Ἀλτόναν, εἰς Βρέμνιν, εἰς Λυβέκκιν, εἰς Λονδίνον, εἰς Χάρβην, εἰς Ρουέννιν, εἰς Παρισίους καὶ ἀνάστατον οὕτως ἐποίησατο σύμπασαν τὴν Δύσιν, ἀγωνιζομένην νὰ καταπολεμήσῃ τὴν μαστίζουσαν αὐτὴν θεομηνίαν, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν κατορθούσαν παρὰ τὰς προσπάθειαις τῶν σπουδαιωτέρων τῆς Εὐρώπης ἱατρῶν, οἵτινες ἀποφαίνονται μὲν ὅτι ἡ χολέρα μεταδίδεται διὰ τῶν μικροβίων, τῶν ἐνυπαρχόντων ἐν τῆς περιπτώμασι τῶν ἀσθενῶν ἢ ἐν τῇ κακῇ ποιότητι τῶν πινομένων ὑδάτων, ἢ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ ἐδάφους, οὐδὲν ὅμως δραστικὸν φάρμακον ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν κατὰ τοῦ νοσήματος. Κώχ, Προύστ, Πέτερ, Δάρεμπεργ καὶ λοιποὶ μεγάλοι ἐπιστήμονες, ἐποχὴν διὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν σημειοῦντες ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἱατρικῆς καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ βακτηριολογίᾳ, διαφόρους ἐκφράζουσιν ἰδέας, ὧν τὴν ὀρθότητα διὰ διαφορῶν ὑποστηρίζουσιν ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν λεγομένων καὶ γραφομένων οὐδὲν καρποῦται τὸ ἀγαθὸν ἢ ἀνθρωπότης, ἢ εὐχομένη τὴν ἐξεύρεσιν ἀλεξιτηρίου φαρμάκου κατὰ τοῦ φοβεροῦ πολεμίου, ἀδιαφοροῦσα δ' ὅλως περὶ τοῦ ἐνυποστάτου ἢ μὴ τῶν ἐκφερομένων θεωριῶν. Εὐάρεστον οὐχ ἦττον ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἔχει τὴν ἔντασιν, ἣν εἶχε κατὰ τὰς πρὸ δεκαετίας ἐπισκήψεις αὐτοῦ εἰς τὴν Δύσιν, καὶ ὅτι ἀνέπαφον σχεδὸν ἀφίνει τὴν τάξιν τῆς κοινωνίας ἥτις, τοὺς νόμους τῆς ὑγιεινῆς ἀκριβῶς φυλάττουσα, ἀποφεύγει μετ' ἐπιμελείας τὴν ἀκαθαρσίαν, ἐπιμελεῖται λίαν τῆς ἑαυτῆς τροφῆς καὶ ἐν γένει δὲν παρεκτρέπεται εἰς πράξεις, συνεπαγομένας τὴν διατάραξιν τὴν ὑφ' οὓς διαβιοῖ ὑγετονομικῶν ὄρων. Ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τούτου καταδάπνον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἔχει παράδειγμα τὴν ἐν Ἀμβούργῳ καὶ Παρισίοις χολέραν, τὴν φοβερῶς μὲν μαστίζουσαν τὴν